

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610207040
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1610207040.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: Z. C., E. XXX, H., proti žalovaným: 1/ N. T.Á., F. H. XXXX/X, Z., 2/ R. D., S. X, N. S. Z., o určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, na odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 18. novembra 2016, č.k. 27C 84/2010-192, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že vlastníkom osobného motorového vozidla C. XXX M., N.: N., ktoré je zapísané v konaní ČVS: X.-XX/OVK-M.-XXXX OR PZ, Úradom justičnej a kriminálnej polície, odborom justičnej polície, policajtom OO PZ Malacky, na základe žiadosti X. V. X. S. Dolný Kubín pod číslom ČVS: X.-XXX/JKP-E.-XXXX, je žalobca. Žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne v samostatnom uznesení, ktoré bude vydané po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v rozsahu plnenia jedného z nich zaniká povinnosť druhého. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 C.s.p.. Skonštatoval, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, a teda žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu voči obom žalovaným priznal plnú náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Neprihliadol na námietky žalovanej 1/, ktorá sa bránila povinnosti zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi, keď zdôraznil, že žalovaná 1/ bola v spore rovnako neúspešná ako žalovaný 2/, a preto je rovnako ako on povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaná 1/ bola od začiatku konania v evidencii vozidiel vedená ako vlastníčka sporného vozidla, pričom jej nič nebránilo už na začiatku súdneho konania uzatvoriť so žalobcom dohodu a formálne previesť vlastnícke právo k vozidlu na žalobcu tak, ako to sama navrhla šesť rokov po podaní žaloby na poslednom pojednávaní, keď vyjadrila vôľu usporiadať vzťahy so žalobcom práve formálnym prepisom vozidla. Z uvedeného vyvodil záver, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania rovnako voči obom žalovaným.

2. Proti tomuto rozsudku v časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania podala žalovaná 1/ včas odvolanie a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a na náhradu trov konania zaviazat' výlučne žalovaného 2/. Poukázala na to, že z celého priebehu konania je zrejmé, že všetky úkony vykonával žalovaný 2/. Mala za to, že ona k súdному sporu nedala príčinu, keďže o všetkých okolnostiach nemala vedomosť, pričom ihneď ako sa s nimi oboznámila, dala súhlasné stanovisko so žalobou. Keďže svojím konaním spor nezavinila, považovala za nespravodlivé, aby bola k trovám konania zaviazaná spolu so žalovaným 2/, ktorého konaním sa cíti byť sama podvedená. Záverom uviedla, že ona sama musí finančne a vecne pomáhať svojej dcére, pretože žalovaný 2/, jej bývalý zať, si neplní vyživovaciu povinnosť voči jeho dvom deťom.

3. Žalobca a žalovaný 2/ odvolanie nepodali a k odvolaniu žalovanej 1/ sa nevyjadrili.

4. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné.

5. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal určenia svojho vlastníctva k vyššie uvedenému osobnému motorovému vozidlu, a že súd prvej inštancie jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a napadnutým rozsudkom voči obom žalovaným určil, že žalobca je vlastníkom sporného vozidla. Voči tomuto rozhodnutiu o veci samej nepodala žiadna zo sporových strán odvolanie, preto nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie v časti o veci samej právoplatnosť. Vzhľadom na plný úspech v spore priznal súd prvej inštancie žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania, posúdiac vec právne podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 C.s.p.. Rozhodnutie o trovách konania napadla žalovaná 1/ odvolaním, v ktorom tvrdila, že spor nezavinila, že rozhodnutie o trovách je nespravodlivé, že sa cíti byť konaním žalovaného 2/ podvedená, a že so žalobou súhlasila. Predmetom prieskumu v odvolacom konaní je teda výlučne odvolaním žalovanej 1/ napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania.

6. Úlohou odvolacieho súdu bolo preto posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania správne, keď žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Po preskúmaní predloženého spisu, napadnutého rozsudku a argumentácie žalovanej 1/ dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je založené na správnom právnom posúdení veci a aplikácii správneho ust. § 255 ods. 1 C.s.p., ktoré upravuje povinnosť tej ktorej strany uhradiť náhradu trov konania protistrane v súlade so zásadou úspechu v spore. Ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. stanovuje, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Na vysvetlenie odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, teda ak sa jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel, u žalovaných ide o plný úspech vtedy, ak bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Je možné konštatovať, že takáto situácia nastala aj v posudzovanej veci, keď o žalobe žalobcu bolo právoplatne rozhodnuté tak, že súd prvej inštancie jej v celom rozsahu vyhovel. Záver súdu prvej inštancie o plnom úspechu žalobcu v spore je preto správny. Na tento záver potom pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nadviazal aj aplikáciou správneho ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 a C.s.p.. Ak o nároku na náhradu trov konania pri plnom úspechu žalobcu v spore (a zároveň pri plnom neúspechu žalovaných 1/ a 2/ v spore) rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, rozhodol správne a v súlade so zákonom. Odvolacej námietke žalovanej 1/, že spor nezavinila, nemohol odvolací súd prisvedčiť, pretože z predloženého spisu ako aj z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že práve ona bola v čase rozhodnutia zapísaná v evidencii motorových vozidiel ako vlastníčka sporného vozidla, a preto sa žalobca musel domáhať určenia svojho vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu (aj) práve proti nej, a bol úspešný. Ani tvrdenie žalovanej 1/, že so žalobou žalobcu hneď po tom, ako sa oboznámila so všetkými skutočnosťami, o ktorých nemala vedomosť, súhlasila, neobstojí, pretože svoj návrh na uzavretie dohody o vzdaní sa vlastníckych práv k vozidlu v prospech žalobcu zo dňa 12.10.2016 (teda viac ako šesť rokov po podaní žaloby) podmieňovala práve tým, že obsahom dohody bude zbavená povinnosti uhradiť žalobcovi náhradu trov konania. Subjektívny pocit žalovanej 1/, ktorá sa cíti byť žalovaným 2/ podvedená, taktiež nemení nič na správnom závere súdu prvej inštancie, že žalobca bol v súdnom spore plne úspešný a žalovaní 1/ a 2/ boli obaja v konaní neúspešní, a preto žalobcovi proti nim náleží nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odvolaní žalovanou 1/ tvrdená skutočnosť, že musí finančne aj vecne pomáhať svojej dcére, pretože jej bývalý zať žalovaný 2/, si neplní vyživovaciu povinnosť voči jeho dvom deťom, je pre rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu trov konania v prejednávanej veci jednak irelevantná, a nie je tiež ničím, teda žiadnym relevantným dôkazom preukázaná, a preto zostáva len v rovine ničím nepodložených tvrdení žalovanej 1/.

7. Z vyššie uvedených dôvodov, keď odvolacie námietky žalovanej 1/ nemohli spochybniť správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).